

mende Lægmand, hvis Enstemmighed i Menighedsraadet ikke foreligger, efter en Afstemning blandt vedkommende Menigheds Vælgere til Menighedsraad, naar mindst $\frac{3}{4}$ stemmer derfor, kan antages som Præst. Det forekommer mig ret begrundet, at man ved et saadant nyt Skridt, ved hvilket Lægmand for første Gang faar Ret til at indtræde i Præsteembeder i Folkekirken, skal have Sikkerhed for, at der virkelig er et Flertal af Menighedens Medlemmer, der ønsker dem til Præst, og derfor mener jeg ogsaa, det er rimeligt, at man tager denne Ændring med.

Forslagets § 3 er i al sin Korthed ganske ny. Den er ogsaa i Overensstemmelse med et Ønske, jeg fremsatte ved forrige første Behandling, og letter Adgangen for Folk til at overgaa fra andre Stillinger og blive Præster i Folkekirken. Den lyder saaledes: „Teologiske Kandidater, som beskikkes til Embede i Folkekirken i Finansaaret 1920—21, faar fuld Lønningsanciennitet for de Aar, de maatte have tjent i Virksomheder henhørende under de i Lov af 4. Oktober 1919, § 18, 3die—4de Stykke, nævnte.“ Herved lettes altsaa Tilgangen af Folk, som er i andre Stillinger. Den Bestemmelse, der sigtes til, lyder saaledes: „Lærervirksomhed ved Universitetet, offentlige og private Skoler, Statsseminarier, Blindeinstituttet, Døvstummeanstalter, Aandssvageanstalter, Straffeanstalter samt anerkendte Privatseminarier, Opdragelsesanstalter, Børnehjem og Højskoler...“ — det er kort sagt næsten al offentlig og privat Skolegerning, fra hvilken man herved letter Overgangen til Præsteembeder. Der har været forhandlet med Lønningsudvalget om dette Spørgsmaal, og lad mig her sige, at jeg er glad ved, at vi her i Rigsdagen er naaet til at forhandle med Lønningsudvalget om alle Lønnings-spørgsmaal; det giver en Klarhed og en Orden i vore Lønningsforhold, som er af det gode. Men vi maa selvfølgelig ikke drukne i Formalisme, saa man ikke under nogen Betingelse kan gaa udenfor Reglerne, og det forekommer mig, at naar man i dette Tilfælde gaar noget udenfor Reglerne, er det fuldt forsvarligt. Og man gør det jo i saa lille Omfang som muligt, nemlig kun i indeværende Finansaar. Derved vil man sikkert lette Tilgangen af gode, brugbare Kræfter til Folkekirken Embeder. Jeg kunde, som jeg sagde ved den forrige Behandling, have ønsket, at man kunde være gaaet et Skridt videre, saaledes at man vedvarende gav Anledning til, at Folk kunde gaa ind i anden

Virksomhed, der faa mere aandelig Modenhed og saa søge tilbage til Præsteembederne. Det har den højtærede Minister ment vilde være at gaa for vidt, og at det heller ikke vilde være paakrævet for at fremme Tilgangen til Embederne i Øjeblikket, og derfor finder jeg det ret rimeligt, at Forslaget har faaet den Form, det har her, og det vil være rimeligt at gennemføre det, da der derved sikkert kan skaffes brugbare Kræfter til Præsteembederne her i Danmark.

Lovforslagets § 4 er ogsaa ændret. Den understreger Lovens Midlertidighed. Jeg har ikke noget derimod, og jeg vil haabe, at naar denne Prøvetid er omme, har Lovens Virkninger vist sig saa heldige, at der kan opnaas Enighed om en Fornyelse af Løven.

Men netop da Lovens Midlertidighed er understreget, forekommer det mig end mere begrundet, at man ikke ved dette Forslag rører ved det store Strids-spørgsmaal, som Præsteløftet unægtelig er i danske kirkelige Kredse. Jeg mener, som jeg sagde ved sidste Behandling, at dette Spørgsmaal skal man ikke tage med her. Forslaget vedrører jo ikke de sønderjydske Forhold — der vil mig bekendt komme et andet Forslag —, de falder ikke ind under dette Lovforslags Rammer. Det forekommer mig, at Aflæggelse af Præsteløftet er saa vidtrækkende et Spørgsmaal, at man ikke skal tage fat paa at løse det her. Det, man gør ved dette Lovforslag, og det, jeg nu haaber, man kan opnaa Flertal for i begge Rigsdagens Ting, er at aabne Adgang til, at man ikke mere i alle Forhold skal tage Hensyn til teologisk Embedseksamen eller Studentereksamen, men kan aabne Adgangen til Folkekirken Præsteembeder for Lægmand under de samme Vilkaar, det samme Præsteløfte, som maa aflægges af dem, der har studeret og taget teologisk Embedseksamen.

Jeg vil derfor henstille, at man vedtager Lovforslaget og giver det en hurtig Behandling i dette høje Ting, og jeg haaber, dets Gang gennem Rigsdagen maa blive let. Jeg udtaler paa mit Partis Vegne Ønsket om, at Forslaget hurtigt maa blive færdigt i Rigsdagen, saa det kan blive til Lov endnu i denne forhaabentlig korte Rigsdagssamling, vi er inde i.

Kammersgaard: Angaaende det foreliggende Forslag kan jeg i det væsentlige henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte, da vi havde det af forhenværende Kirkeminister Povlsen fremsatte Forslag